

nisk industri og offentlige væsener). IRI-virksomheder tegner sig for 80 pct. af den totale støbejernsproduktion, 55 pct. af stålproduktionen, 25 pct. af den elektriske industriproduktion, 72 pct. af skibsværfts-virksomheden, 20 pct. af jernbanernes rullende materiel, 12 pct. af den generelle mekaniske industri. Radio-TV og lufttransport samt telefонтjenesten er fuldt ud underlagt IRIs kontrol, og bankvæsenet er for 25 pct.s vedkommende IRI-dirigeret.

Beskæftigelsesmæssigt tegner IRIs virksomheder sig for en kvart million arbejdere og funktionærer.

3. Særligt om det statslige olie- og mineselskab ENI.

Allerede fra begyndelsen af tyverne har den italienske stat haft store interesser inden for mineralolie- og naturgasproduktionen. I 1923 og årene derefter overtog staten kontrollen med selskaberne ROMSA, AGIP, ANIC og SNAM. Dels på grund af verdenskrisen i begyndelsen af trediverne, dels vel også forårsaget af Mussolinistyrets politiske aspirationer gik driften af disse selskaber så dårligt, at man efter krigen besluttede at standse aktiviteten. Likvidator fandt imidlertid, at med en reorganisering efter moderne forretningsmæssige principper og med statslig støtte kunne og burde virksomheden inden for denne sektor fortsætte. Resultatet var dannelsen i 1953 af det statslige foretagende „Ente Nazionale Indrocarburi“, ENI, hvis betydning siden da har været stadigt voksende.

ENI har eneret på udnyttelsen af olie- og gasforekomster på en meget stor del af det italienske territorium, og det har i de senere år udvidet sin aktivitet til at omfatte olieboringer også i hele Middelhavsområdet og i Argentina.

ENI udøver sin virksomhed gennem fem hovedgrupper af selskaber: AGIP Mineraria, AGIP Nucleare, SNAM, ANIC og AGIP.

Som det vil ses, findes her to „Pignone“-selskaber, af hvilket det helt af ENI kontrollerede er specialiseret i fremstilling af rør og røranlæg til olieindustrien. ENI fører en meget selvstændig forretningspolitik og har i de sidste år gennemført en betydelig vareudveksling med Sovjetunionen og andre østlande, fra hvilke aftages store mængder råolie (til raffinering i ENI-raffinaderier og transporteret på ENI-tankbåde) mod leve-

ring af bl. a. rørledninger og olieboringsmateriel fra Nuove Pignone.

ENI driver over hele Italien benzinstationer og fører ofte en veritabel priskrig mod de store internationale benzinselskaber, der imidlertid fortsat har langt det overvejende salg i Italien. Priskrigen muliggøres bl. a. af de meget betydelige indtægter fra naturgasproduktionen.

ENI har et stadigt voksende antal af raffinaderier og udbygger sin egen tankskibslåde i hurtig takt. De vigtigste grupper er:

AGIP Mineraria (Agenzia Generale Italiana Petroli) forestår efterforskning og udnyttelse af mineralske forekomster.

SNAM (Società Nazionale Metanodotti) forestår transport og forarbejdning af olieprodukter samt transport og distribution af metangas,

AGIP forestår forhandling og distribution af olieprodukter,

ANIC (Azienda Nazionale Idrogenazione Combustibili) forestår raffinering af olie og fremstilling af petrokemiske produkter,

AGIP Nucleare forestår videnskabelig forskning og produktion af atomenergi,

Nuove Pignone (Industrie Meccaniche e Fonderie) fremstiller maskiner og udstyr til olieindustrien,

SNAM Progetti og *SAIPEM* (Società Azionaria Italiana Perforazioni e Montaggi) forestår studier, projekter og konstruktioner for den kemiske og olieindustrien.

ENI havde pr. 30. april 1961 en grundfond + reservefond på 47,9 milliarder og en finansiering gennem obligationsudstedelse m. v. på 158,1 milliarder. I alt balancerede årsregnskabet med 275,1 milliarder lire i aktiver og 268,9 (+ 6,2 overskud) i passiver. Antallet af beskæftigede udgjorde 24 000.

ENIs regnskabsmæssige opbygning er overordentlig kompliceret; det består da også af 80 inden- og udenlandske selskaber.

4. Ud over IRI- og ENI-grupperne driver ministeriet for statslig deltagelse i erhvervslivet direkte forskellige virksomheder såsom visse minebrug, termiske bade og visse hydroelektriske anlæg; filmbyen Cinecittà ved Rom, hvor en betydelig filmproduktion udøves af italienske og udenlandske selskaber, o. m. a.

Uden for dette ministeriums indflydelse